

NOAH E. COTSEN LIBRARY OF
YIDDISH CHILDREN'S LITERATURE

STEVEN SPIELBERG DIGITAL YIDDISH LIBRARY
NO. 13127

DER BINSHTOK

Arnold Posy

•

NATIONAL YIDDISH BOOK CENTER
AMHERST, MASSACHUSETTS

NATIONAL YIDDISH BOOK CENTER
AMHERST, MASSACHUSETTS
413 256-4900 | YIDDISH@BIKHER.ORG
WWW.YIDDISHBOOKCENTER.ORG

•

MAJOR FUNDING FOR THE
STEVEN SPIELBERG DIGITAL YIDDISH LIBRARY
WAS PROVIDED BY:

Lloyd E. Cotsen Trust
Arie & Ida Crown Memorial
The Seymour Grubman Family
David and Barbara B. Hirschorn Foundation
Max Palevsky
Robert Price
Righteous Persons Foundation
Leif D. Rosenblatt
Sarah and Ben Torchinsky
Harry and Jeanette Weinberg Foundation
AND MEMBERS AND FRIENDS OF THE
National Yiddish Book Center

•

The *goldene pave*, or golden peacock, is a traditional symbol of Yiddish creativity. The inspiration for our colophon comes from a design by the noted artist Yechiel Hadani of Jerusalem, Israel.

The National Yiddish Book Center respects the copyright and intellectual property rights in our books. To the best of our knowledge, this title is either in the public domain or it is an orphan work for which no current copyright holder can be identified.

If you hold an active copyright to this work – or if you know who does – please contact us by phone at 413-256-4900 x101, or by email at cmadsen@bikher.org.

L. M. Stein Publisher
426 South Clinton Street
Chicago, Illinois

RECEIVED BY THE LIBRARY OF THE UNIVERSITY OF CHICAGO

1926

אויסגאבן פון

פארלאג מתנות

באם שלום עליכם פאלק אינסטיטוט

וויכטיקע ביכער פאר שול און היים

ליטעראטור פאר אונדזערע קינדער:

- פרייז \$ .25..... דער בער — פרץ הירשביין (געצויכנט פון אהרן גולדמאן)
- .20..... דער קאמיליאן — פרץ הירשביין (געצויכנט פון אהרן גולדמאן)
- .50..... פארבלאנדזשעט — יעקב קרעפליאק (געצויכנט פון אהרן גולדמאן)
- .40..... מוראשקעס — ה. גאלדבלום (געצויכנט פון אהרן גולדמאן)
- .45..... אין בלומען לאנד (אפערעטע) — ג. קאפלאן (מוזיק פון י. דיווידסאן)
- .50..... דער באפרייטער (אפערעטע) — ז. וויינפער (געצויכנט פון י. קאמלער—מוזיק פון ג. זאמלאוסקי)
- .25..... חנוכה געלט — שלום עליכם פרייז אינסצענירט פון י. ד. בערקאוויץ
- .25..... דער בינשטאק — א. פאזי (קינדער שפיל אין צוויי סצענעס)
- 1.00..... אין וועלדל — מיכל דאווידזאן (קינדער דראמע אין צוויי אקטן—געצויכנט פון מאדראס געללער (דע לוקס אויסגאבע)
- 1.25..... 50 לידער — א. רייזען פראכט אויסגאבע לכבוד זיין 50 יארקן יובילוי.
- 2.50..... כאווער פאווערס מעשהלאך (אין צוויי בענד) (אילוסטרירט פון אהרן גולדמאן)

קינדער זשורנאל

זשורנאל פאר קינדער, דערשיינט יעדן חודש
אונטער דער רעדאקציע פון ש. נייגער
2 דאלאר א יאר, 1 דאלאר א האלב יאר.

פאר דערוואקסענע:

- 2.50... די פסיכאלאגיע פון ליטעראטור — ל. לעהרער
- פאר שולן און בוך-הענדלער א ספעציעלער פרייז.

מיט באשטעלונגען זיך ווערן צוט

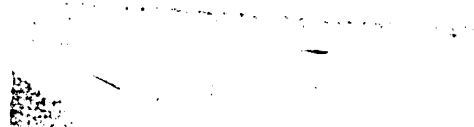
KINDER JOURNAL, 1387 Washington Ave., Bronx, N. Y.

די בינען: גייט! (זיי שטופן זיי ארויס. אייניקע דראָנען האַנגלען
זיך, טראַגט מען זיי ארויס אונטער די אָרעמס. דער איינציקער, וועלכער
גייט ארויס אנטשלאָסן און מיט גאָר איז דער קעניגדראָן.)

מוטער-בין: סוף-כל-סוף פטור געוואָרן פון זיי. איצט זיי-
נען מיר שוין זיכער מיט אינדזער פרייהייט. לאַמיר פויערן אַט
דעם יאָנטעו!

(די מוזיק שפילט דעם אינטערנאַציאָנאַל. די בינען גייען אַ מאַרש.)

פאַרהאַנג פאַלט לאַנגזאַם.

קעניג-דראָן: דער רויזן-האַניק איז אַ גוטע רפואה. מיר זיינען אלע געזונט געוואָרן און איצט גייען מיר צו דער אַרבעט.

מוטער-בין: אזוי גאר...? צו דער אַרבעט?...?

קעניג-דראָן: מיר האָבן זיך געכאַפט צום שכל, אז סאיז אסך אנגענעמער צו אַרבעטן איידער צו אַרומגיין ליידיק.

מוטער-בין: אזוי, אזוי... מיר דאַרפן אייך גראַטולירן, דראַנען! דאָס איז זייער אַן אַרנטלאַכער באַשלוס. (ווערט ערנסט) דראַנען, אייער פאַרשווערונג האָט זיך ניט איינגעגעבן! מיר ווייסן מכה וואָס איר האָט זיך דאָ באַראַטן און מיר ווייסן וואָס איר האָט בדעה צו טאָן. מיר האָבן אויך געהאַט אַ באַראַטונג און וואָס מיר האָבן באַשלאָסן צו טאָן, וועל איך אייך אַצינד דערציילן: איך וויל אייך אַן איבעריקן מאַל דערציילן, אז אַט דער בינשאַפּק, אַט דאָס האַניק, אַט דאָס אַלין וואָס דאָ איז, האָבן מיר, די אַרבע-טער-בינען, באַשאַפּן מיט די אייגענע הענט. איר, דראַנען, איר ליידיקייט, האָט דאָ קיין שום חלק ניט. וואָלט איר ערלאַך גע-ווען, וואָלט איר געוואָלט אַרבעטן און איר וואָלט קיין שלעכטס ניט פאַרטראַכט, וואָלטן מיר אייך, מיט פאַרגעניגן אַריינגענומען אין אונדזער געזעלשאַפּט און אייך ווי גלייכע באַטראַכט, ווי אונדזערע כרידער. אייער קרומער מח קען אַכער ניט טראַכטן גלייך און איר האָט מאַרד פאַרטראַכט. דערפאַר קומען מיר און זאָגן זייד, אז מיר ווילן אייך דאָ ניט האַבן. אוועק פון דאַנעט! מיר וועלן אייך באַגלייטן ביז אין מדבר אַריין, און דאַרט אזוי ווייט, אז איר זאָלט שוין ניט קענען צוריק קומען. מיר דאַרפן אייך דאָ ניט. מיר דאַרפן דאָ האַבן אַרנטלאַכע אַרבעטער און ניט פאַרברעכערישע ליידיקייטער. שוועסטער, פירט זיי אַרויס!

די דראַנען: (פאלן אַפּ די קני) מוטער, דערבאַרים זיך! מיר וועלן שוין גוט זיין. מיר וועלן אַרבעטן!

מוטער-בין: צו שפעט! מיר האָבן שוין פאַרלוירן דעם צוטרוי צו אייך. און אַן צוטרוי קענען מיר מיט אייך צוזאַמען ניט לעבן. פירט זיי אוועק!

אלמע אנטלויפט פון דערט איניינעם מיט אירע קינדער. נו, וועלן מיר צו איינער פון די אנטלויפנדיקע ראיען קומען און זיי פאר-בעטן צו אונדז אין בינשטאק אריין. און איבעראיאר וועלן מיר קליגער זיין און מיר וועלן די מוטער הרגענען נאך איידער זי וועט צייט האבן אפצורייצן די ארבעטער צום אופשטאנד, און אזוי שנעל ווי מיר וועלן שוין האבן גענוג האניק אפן קומענדיקן יאר.

ערשטער דראָן: סארא גוטער איינפאל!

צווייטער דראָן: לאנג לעבן זאל אונדזער קעניג!

אלע: הורא!

(מוטער-בין מריכט ארויס פון איר באהאלטעניש און רוקט זיך ארויס אין דרויסן.)

קעניג-דראָן: שא, שרייט ניט! די בינען וועלן נאך דער-הערן און זיך צונויפקומען. געפעלט אייך מיין פלאן?

אלע: אודאי.

קעניג-דראָן: אויב אזוי, הערט וואס מיר זאלן טאן: מיר וועלן אצינד ארויסגיין זוכן די מוטער. מיר וועלן זיך צושילן צו דריי אין א מחנה. דריי פון אונדזעריקע וועלן געוויס קענען ביי-קומען זי. די ערשטע מחנה, וואס וועט זי טרעפן, זאל זי הרגענען, בריינגען איר קערפער אהער און איבערלאזן באס אריינגאנג. ווען די ארבעטער וועלן צוריק אהיים קומען, זאלן זיי שוין וויסן וואס דא האט פאסירט, וועלן זיי במילא שוין אין בינשטאק ניט אריין אפילו און זיי וועלן גלייך אוועק ערגיין אנדערש.

אלע: לאמיר גיין!

(זיי גיבן זיך אלאז צום ארויסגאנג, אָבער דאָ באַגעגענען זיי אלע בינען מיט דער מוטער בראש. די דראָנען דערשרעקן זיך און טרעטן צוריק. די בינען רינגלען זיי ארום.)

מוטער-בין: וואוהין איילט איר זיך, דראָנען?

קעניג-דראָן: אָן אַרבעטער? מיר דאַרפן אַצינד קיין אַר-
בעטער ניט. מיר האָבן דאָ גענוג האַניק אָף אַ גאַנצן יאָר.

ערשטער דראָן: און ווער וועט פאַר אונדז רייניקן דעם
בינשמאַק?

קעניג-דראָן: דאָס איז אַ קלייניקייט. מיר וועלן אַלעמאַל
קענען פאַנגען אַ צענדליק אַרבעטער און האַלטן זיי דאָ פאַר-
שפאַרט. זיי וועלן טאָן די אינוועניקסטע אַרבעט.

צווייטער דראָן: און וואָס וועלן מיר טאָן איבעראַיאָר?

דריטער דראָן: דאַרפן מיר איצט טראַכטן וואָס איבער-
יאָר וועט זיין? מיר וועלן דאַמאלסט צייט האָבן צו טראַכטן.

קעניג-דראָן: (צום דריטן דראָן) דו ביזט ניט גערעכט. מיר
דאַרפן יאָ טראַכטן וואָס איבעראַיאָר וועט זיין. איך האָב עס אָבער
שוין צוגעטראַכט.

אַלע: שוין צוגעטראַכט?

קעניג-דראָן: (מיט גדלות) יאָ, שוין צוגעטראַכט. . .

צווייטער דראָן: ניט אומזיסט-זאָגן אַלע, אַז כל זמן דו
ביזט מיט אונדז, האָבן מיר ניט וואָס מורא צו האָבן.

קעניג-דראָן: מיר מוזט שטאַרק הנאה צו הערן פון אייך,
אַזאַ מיינונג. דאָס באַווייזט אַז איר קענט מיך ריכטיק אַפּשאַצן,
און אַז איר וועט מיר שטענדיק פאַרבלייבן געטריי.

אַלע: געוויס וועלן מיר דיר זיין געטריי.

צווייטער דראָן: וועסטו אונדז דערציילן וואָס דו האַסט
צוגעטראַכט אָף איבעראַיאָר?

קעניג-דראָן: געוויס. הערט זיך איין. איר ווייסט דאָר,
אַז יעדן יאָר ווערט אין בינשמאַק געבוירן אַ נייע מוטער און די

ערשטער דראָן: געוויס טארן מיר ניט. אבער וואָס זאלן מיר טאָן?

קעניג-דראָן: אַט מכה דעם טאַקי האָב איך געמראַכט די גאַנצע צייט. צוערשט איז מיר איינגעפאלן צונויפצורעדן זיך מיט די דראָנען פון די איבעריקע בינשמאַקן, צונויפצושמעלן אַ גרויסע מחנה און גיין פון בינשמאַק צו בינשמאַק און איינשמעלן אַרדנונג.

ערשטער דראָן: אַ, דאָס איז אַ גוטער איינפאל. איך האָב געוואוסט, קעניג, אַז דו וועסט שוין עפעס צוטראַכטן ווי אזוי צו ראַטעווען אונדז אַלעמען.

קעניג-דראָן: אַיז סאיז אַ גוטער איינפאל? טויג ער אבער ניט.

ערשטער דראָן: פאַרוואָס?

קעניג-דראָן: ווייל אַרבעטער-בינען לוערן תמיד איבערן און ארום דעם גאַרטן. און אזוי שנעל ווי זיי וועלן דערזען אַז מיר קלייבן זיך אין מחנות, וועט באַ זיי פאלן אַ חשד און זיי וועלן צושטערן אונדזער פלאַן. דאַמאַלסט וועט שוין זיין אַלץ פאַרפאלן.

ערשטער דראָן: האַסטו אַן אַנדער מיטל?

קעניג-דראָן: יאַ. מיר דאַרפן פטור ווערן פון דער מו-טער-בין.

אלע: (פאַרוואונדערט) פון דער מוטער-בין?

קעניג-דראָן: יאַ, פון דער מוטער-בין. און איך וועל אייך דערקלערן פאַרוואָס. די בינען זיינען גוטע אַרבעטער, אבער עס פעלט זיי אַרדנונג. די איינציקע קלוגע צווישן זיי, איז די מוטער. מיט איר האַלטן זיי זיך. אַן איר וועלן זיי זיך גלייך פאַרלירן און צעשיטן זיך איבער דער גאַנצער וועלט. וועלן מיר דאַמאַלסט איבערבלייבן די איינציקע באַלעבאַטים פונם בינשמאַק.

ערשטער דראָן: אבער וואָס וועלן מיר טאָן אַן אַרבעטער?

ערשמער דראָן: איצט זיינען מיר אליין אין בינשמאָק און האָניק וועלן מיר שוין גענוג האָבן צו באַווייזן זיי אז מיר האָבן געאַרבעט. אָף אַ פּאַר טעג זיינען מיר פאַרזאָרגט. אַבער מיטדערצייט וועלן זיי דאָך מוזן אויסגעפינען אז מיר נאָרן זיי. וועלן זיי אונדז געוויס אויסהרגענען. דאַרפן מיר זיך קלייגן און צומראַכטן אַ נייעם פּלאַן. קעניג, די האַסט אונדז נעכטן געהייסן ניט צו זאָרגן זיך און דו וועסט שוין עפעס צומראַכטן. וואָס האַסטו צוגעמראַכט?

קעניג-דראָן: איך וועל אייך דערציילן. אַבער צוערשט וויל איך, אז איר זאלט שווערן, אז איר וועט אַפהיטן דעם כבוד פון דעם גרויסן דראָנען שטאַם. מיר, דראָנען, דאַרפן זיך האַלטן ריין און שייק, וויל מיר זיינען באַשאַפן געוואָרן צו פאַרשפּרייטן שיינקייט אָף דער וועלט. אַרבעט פאַרגרעכט. טאַרן מיר דערפאַר ניט אַרבעטן. אָף אַרבעטן זיינען דאָ די אַרבעטער-בינען, אַבער ניט מיר. אפילו ווען מיר דאַרפן אויסקלייבן צווישן טויט און אַר-בעט, טאַרן מיר אויך ניט אונטערגעבן זיך. שווערט איר מיר דערפֿאַר, דראָנען?

די דראָנען: (הויבן אופ זייערע רעכטע הענט) מיר שווערן!

קעניג-דראָן: איצט הערט מיך אויס. אונדזער מצב איז זייער אַ טרויעריקער. דער אופשמאַנד פון די אַרבעטער-בינען איז פאַרגעקומען ניט באַ אונדז אליין. ער איז פאַרגעקומען איבער אלע בינשמאָקן פון אונדזער גאַרמין. אומעמוס זיינען די סאַלדאַטן צוגעשמאַנען צו די אַרבעטער. אין אַנדערע בינשמאָקן האַט מען אונדזערע ברידער אויסגעהרגעט. פון אַנדערע האַט מען זיי ארויס-געטריבן. מיר, דאָ, האָבן בעסער פון אלע אונדזערע ברידער אַפ-געקומען. מיר לעבן נאָך און מיר זיינען נאָך אין בינשמאָק פאַר-בליבן. דערפאַר דאַרפט איר מיר דאַנקען. דאָס האַט מיין קלוגע האַנדלונג אונדז געראַטעוועט. מיר דאַרפן זען, אז מיר זאלן אויך אָף ווייטער אין בינשמאָק פאַרבלייבן. מיר טאַרן אויך ניט אויס-געהרגעט ווערן. . .

שוין וואס שנעלער געוואלט זיין איניינעם מיט אייך, ארבעטער,
דארט אף די פעלדער און גערטנער בא די בלומען.

(עס קומט אריין מוטער-בין.)

מוטער-בין: וואס האט פאסירט?

ווילן: די דראַנען האָבן זיך אונטערגעגעבן. האָבן מיר זיי
געגעבן אַפצועסן און זיי האָבן שוין געזאָלט איניינעם מיט אונדז
גליין אַרבעטן, אָבער דאָס עסן האָט זיי פאַרשאַדט, און זיי זיינען
קראַנק געוואָרן. . . זיי האָבן צו לאַנג געפאַסט און, חוץ דעם,
זיינען זיי ניט געוואוינט צום בלומען-שטויב. . .

די דראַנען: אוי, אוי, אוי! . . .

מוטער-בין: עס מאַכט ניט, עס מאַכט ניט. ס'ע וועט אי-
בערגיין.

ווילן: איך האָב זיי געגעבן רויזן-האַניק. ס'איז אַ גוטע
רפואה.

מוטער-בין: האַסט גוט געטאָן, ווילן! און וואו איז שוועס-
טער-בין?

ווילן: איין לאוורע איז קראַנק געוואָרן, איז שוועסטער
אוועק מיט איר צום דאָקטער.

מוטער-בין: קראַנק געוואָרן? וועל איך אויך צוגיין צום
דאָקטער. קום מיט מיר, ווילן!

(זיי גייען ארויס און לאָזן איבער די טיר האַלב אָפּן.)

די דראַנען: כאַ-כאַ-כאַ. . . אפילו די מוטער-בין איז אויך
לייכט אַפצונאַרן. . .

(די מוטער באַווייזט זיך צוריק אין טיר, קוקט זיך אַרום, קריכט
אריין אין צימער אַף אַלע פיר, און באַהאַלט זיך הינטער אַ קופּע אָננע-
וואַרפענע צעלן באַם אַרייננאַנג.)

קעניג דראָן: סאיז געווען א גוטער איינפאל.

ערשטער דראָן: אבער וואָס וועלן מיר ווייטער טאָן?
מע קאָן דאָך ניט יעדן טאָג קומען מיט אַ תירוץ.

קעניג-דראָן: געוויס ניט. אבער זעט איר וואָס דאָס איז?
(ער נעמט אַרויס פון בוים קעשענע אַ קליין זעגל.)

אַלע: אַ זעגל? ...

ערשטער דראָן: וואָס וועלן מיר טאָן מיטן זעגל?

קעניג-דראָן: מיר וועלן אויסזעגן אַ שטיק פון אַ הינטער-
שטן צעל און אַרויסנעמען דעם האַניק פון דאַרט. צו די בינען
וועלן מיר זאָגן, אַז דאָס האַבן מיר צוגויפגעקליבן. . . שאַ, אימיר-
צער גייט: נעמט זיך פאַר די בייכער. . . (זיי צעפאלן אַף דער ערד
און הויבן ווידער אָן קרעכצן.)

(ווילן קומט אַריין.)

ווילן: וואָס האַט פאַסירט, דראָנען?

די דראָנען: אוי, אוי, אוי! . . . דער בויך. . . אוי, אוי, אוי. . .

ווילן: וואָס איז אַזוינס מיט אייער בויך?

קעניג-דראָן: דאָס עסן האַט אונדז פאַרשאַדט. . . אוי. . .

ווילן: אַט האַב איך געבראַכט רויזן האַניק. נעמט איך
און עסט. רויזן האַניק איז אַ גוטער מיטל צו בויך-ווייטיק.

קעניג-דראָן: אַ דאַנק. מיר וואַלטן שוין געוואַלט געזונט
ווערן און שטעלן זיך צו דער אַרבעט.

ווילן: ווערט געזונט, ווערט געזונט. און מכה דער אַרבעט
זאַרגט זיך ניט. אירט די אַרבעט ניט פאַרשפּעטיקן.

קעניג-דראָן: מיר וואַלטן די אַרבעט ניט געוואַלט אַפּ-
לייגן. אונדזער געמיט האַט זיך אינגאַנצן געביטן. מיר וואַלטן

אלע: (צופרידן) בוזוזוזוזוזו! (ווי גייען ארויס).

גבורה: נו, דראַנען, לאַמיר גיין איניינעם!

ערשטער דראַן: (כאַפט זיך פאַרן בויך) אוי, מיין בויך!...

צווייטער דראַן: (טוט דאָס זעלביקע) אוי, מיין בויך!...

דריטער דראַן: אוי, מיין בויך!...

גבורה: וואָס אַזוינס איז מיט אייערע בייכער?

קעניג-דראַן: אוי, אוי, אוי!... מיר האָבן צו לאנג גע-
הונגערט, האָט אונדז דאָס עסן פאַרשאַדט. אוי, אוי, אוי!... הוץ
דעם זיינען מיר ניט געוואוינט צו בלומען-שטויב... אוי, אוי,
אוי!... מיר זיינען געוואוינט צו עסן האַניק. אוי, אוי, אוי!...

אלע: אוי, אוי, אוי!... (הויבן זיך אָן סייקלען אַף דער ערד)
אוי, אוי, אוי!...

גבורה: סוועט איבערגיין, סוועט איבערגיין... איר וועט
זיך צוגעוואוינען צו בלומען-שטויב, וועט איר עס נאָך ליכער
האַבן פון ריינעם האַניק. אַרבעט שוין היינט ניט. רוט זיך אַפּ.
איר וועט אַנהויבן מאַרגן. ווערט געזונט! אַ גוטן מאַג!

קעניג-דראַן: אוי, אוי, אוי!... אַ גוטן מאַג. אוי...
(גבורה גייט ארויס).

די דראַנען: (שפרינגען אלע אַה פון דער ערד) כאַ-כאַ-כאַ...
אַם האָבן מיר זיי דאָס אַפגענאַרט... כאַ-כאַ-כאַ...

קעניג-דראַן: אַם אַזוי, אַם אַזוי... כאַ-כאַ-כאַ... אַזוי
לאַזן זיי זיך דאָס נאַרן, די נאַראַנים! זיי מיינען טאַקי אַז זיי האָבן
שוין באַ אונדז געפועלט צו באַשמוציקן אונדזערע הענט אין אַר-
בעט... העסלאַכע שקלאַפן!...

ערשטער דראַן: סאיז מיין איינפאַל געווען צו מאַכן דעם
אַנשמעל אַז איך בין קראַנק...

אַלע האַלע יו, שטען פּינבליאטעק
אין פּרעסע אַרבייט

איבער אפאר ליידיקע פלעצער, לויפן צו די דראָנען און פאַרכאַפן זיי.
עס קומען אריין פון דרויסן נאָך בינען.)

האַניק-מאַכער: איך האָב ניט קיין פּלאַץ.

דרייַסט: זע נאָר, זע נאָר אַף אונדזערע דראָנען! ... זיי
האַבן זיך צעזעצט באַס טיש פונקט ווי אמתדיקע באַלעבאַטיס. ...
דראָנען, עס זיינען דאָ בילכערע פאַר אייך! זיינט אזוי גוט, ליידיק-
גייער, און טרעט אַפּ פונם טיש!

ערשטער דראָן: דער טיש איז אונדזערער און דער האַ-
ניק איז אונדזערער.

דרייַסט: עס ווערט שוין איבערדריסיק! ... דראָנען, עס
פּלאַצט שוין דאָס געדולד פון אייך. גייט אַוועק! גבורה, קום און
העלף מיר צו פאַרטרייבן זיי! מע קען שוין מער פון זיי ניט אויס-
האַלטן. ...

גבורה: טרעט אַפּ פונם טיש, ליידיקגייער! (די דראָנען
טרעטן אַפּ און צעשטעלן זיך אין אַ ווינקל.)

קעניג-דראָן: (וואָס איז די גאַנצע צייט געשטאַנען אין אַ
ווינקל און זיך צוגעקוקט, מאַכט אַן אַנטשלאַסענעם טראַט.) בינען,
איך האָב באַשלאָסן אונטערצוגעבן זיך. גיט אונדז אַפּצוועסן און
מיר וועלן אייניגעס מיט אייך אַרויסגיין אַרבעטן. ...

האַניק-מאַכער: אַזעלכע רייד געפעלן מיר. זאַלן מיר זיי
צולאַזן צום טיש, חברטעס?

אַלע: יא, זאַלן זיי קומען. (מע רוקט זיך צונויף און מע מאַכט
פאַר זיי פּלאַץ.)

אַלע עסן אין איילעניש און מע שווייגט. זום-זום און דרייַסט באַ-
דינען זיי.

זום-זום: (קוקט אַרויס אין דרויסן) די זון האָט ווידער אופגע-
שיינט. אוי, ווי שיין עס איז אין דרויסן. קומט לאַמיר גיין צוריק
צו דער אַרבעט!

(עס קומט אריין שוועסטער-בין און טראַגט צוויי לאַוורעס. איינע פון זיי שלאָפט. זי עפנט אַ צעל און עס זען זיך דאָרט צוויי קליינע בעטלאַך. זי ליינט איין לאַוורע אוועק און נעמט זיך צו וויגן די צווייטע לאַוורע.)

שוועסטער-בין: (זינגט) אַ-ליו-ליו-ליו-ליו.
שלאַף, מיין טייערע לאַוורע.
שלאַף זשע, שלאַף זשע, שלאַף...

די לאַוורע: (וויינט.)

שוועסטער-בין: שאַ, קינד, וויין ניט! מע דאַרף שלאַפן...

זום-זום: (גייט צו) וואָס וויינט עפעס די לאַוורע?

שוועסטער-בין: איך ווייס אויך ניט. זי האָט געוויינט אַ גאַנצן פרימאַרגן. וואָס איך האָב מיט איר ניט צוטאָן... אַרומ-געפירט זי איבערן גאַרטן; פון דעם בעסטן האַניק איר צו וויגן געגעבן; זיך געשפילט מיט איר. און זי האַלט אין איין וויינען. איך ווייס שוין ניט וואָס צו טאָן מיט איר... אַ-ליו-ליו-ליו-ליו...

זום-זום: אפשר טוט איר עפעס וויי?

שוועסטער-בין: מן-הסתם. אַכער איך ווייס ניט וואָס. אַז זי רעדט ניט...

זום-זום: אפשר שניידן זיך באַ איר ציינדעלאַך?

שוועסטער-בין: איך האָב דאָס שוין אויך געטראַכט. אַכער קין היין האָט זי ניט.

זום-זום: וואַלסט באַדאַרפט אַריבערגיין צום דאַקטער.
שוועסטער-בין: איך רעכן טאַקי אַזוי טאַן. איך גיי שוין.
(זי גייט אַרויס.)

דרייסט: (צעשטעלט די כלים אפן טיש) בינען, מיטיק איז פאַרטיק. קומט צום טיש. מיר האָבן היינט אַ נייעס מאַכל, קומט און זאָגט ווי עס געפעלט אייך. (די בינען צעזעצן זיך. עס בלייבן

מיט מיינע שוועסטער-ארבעטער איידער בלייבן מיט אייך. איך האָס אייער לעבן!... סאיז אַ חרפה צו לעבן אזוי... מיינט איר, אז דאָס איז חניפה, וואָס איך שטעל זיך אַמאָל איין פאַר אייך? — איר זיינט זיך טועה, מיינע פריינט! איצט זע איך ווי גערעכט גבורה איז... טרעט אָפּ, דראַנען! שטייט ניט אין וועג, אומגליק-לאַכע ברואים! אַרבעטן גייט, אַדער אַרויס פון דאַנעט!...!

גבורה: אַהא, סוף-בל-סוף האַסטו זיך אויך געכאַפּט צום שבל...!

(די בינען אַרבעטן און זשומען. האָניק-מאַכער שטייט צו צו זום און פלייסיק און העלפט זיי צוצוגרייטן דאָס עסן. די דראַנען צו שטעלן זיך אין אַ ווינקל און קוקן מיט הונגעריקע און ביזע בליקן. קע-ניג-דראַן שטייט אָנגעשפאַרט אָן וואַנט, די הענט פאַרלייגט הינטערן קאַפּ און איז פאַרטיפּט אין מחשבות.)

ערשטער דראַן: סווערט אַלץ ערגער און ערגער. לאַנג וועל איך עס ניט קענען אויסהאַלטן.

צווייטער דראַן: זיי האָבן צופיל חוצפת. ווי עס ווייזט אויס זיינען זיי אַנטשלאַסן דורכצופירן זייערע דראַאָנגען.

ערשטער דראַן: איך האָב אויך מורא אז אזוי וועט עס טאַקי זיין... זעסט דאָך אז אפילו לעבעדיק האַט זיך שוין אָפּ-געקערט פון אונדז.

דריטער דראַן: (מישט זיך אַרײַן אין געשפּרעך) די אייני-ציקע האַפּנונג איז, אז זיי וועלן זיך באַלד אָנהויבן רייסן צווישן-אַנאַנד. אָן אַ באַלעבאַס וועלן זיי לאַנג ניט אויסקומען. זיי וועלן באַלד ניט קענען צעטיילן זיך מיט דער אַרבעט, וועלן זיי מוזן אַנקומען צו אונדז, אז מיר זאַלן האַלטן אַרדנונג צווישן זיי. אַר-בעטן קענען זיי, אַבער אַרדנונג האַלטן — דאָס קענען זיי ניט.

ערשטער דראַן: איך גלויב קאַס. זיי ליבן צופיל צו אַר-בעטן. און אַנשטאַט צו קריגן זיך, ווער די אַרבעט זאַל אַפּטאַן, זיינען דאָ, צווישן זיי, אַלעמאַל מער בעלנים פאַר דער אַרבעט, איידער אַרבעט גופאַ...!

ווילן: אזוי וועלן מיר טאקי טאן, און איר, דראנען, האלט
עם אין זינען!

(לעבעדיק דערנאָענט זיך דערווייל צו עטלאַכע דראַנען און דער-
לאַנגט זיי עפעס. זיי כאַפן עם שנעל, לויפן אוועק אין אַ ווינקל און
עסן האַסטיק. גבורה באַמערקט עס.)

גבורה: (בייז) לעבעדיק, וואָס טוסטו? גיסט זיי עסן?

לעבעדיק: (פאַרשעמט) איך האָב אָף זיי זייער שטאַרק
רחמנות...

גבורה: קוק נאָר אָן דעם בעל-רחמים. האַסטו שוין פאַר-
געסן ווי זיי האַבן דיך אַמאָל געפייניקט אין אַ תּפּיסה-צעל און
פינף טעג נאַכאַנאַנד ניט געגעבן עסן?

לעבעדיק: דאָס איז אמת, אָבער נקמה איז אַ מיאוסער
געפיל. מיר דאַרפן זיי באַווייזן אַ ביישפּיל פון גוטסקייט און ניט
פון שלעכטסקייט.

גבורה: דו ביזט ניט גערעכט, לעבעדיק! קיינער פון אונדז
איז ניט שלעכט. קיינער פון אונדז טראַגט ניט קין שנאה אַנטקעגן
זיי. מיר ווילן בלויז, אַז זיי זאָלן זיך אויסלערנען אַרבעטן און
ווערן נוצלאַך אין אונדזער געזעלשאַפט. מיר מיינען עם פאַר זייער
אייגענער טובה וועגן. דערמיט, וואָס דו האַסט רחמנות אָף זיי,
טוסטו זיי אַ רעה און ניט קין טובה.

קעניג-דראָן: הער זיך ניט צו צו אים, לעבעדיק! מיר
וועלן אייביק געדיינקען דיין גוט האַרץ. און ווען מיר וועלן צו-
ריק באַלעכאַטים ווערן, וועלן מיר דיר באַצאָלן דערפאַר. מיר
וועלן דיר מאַכן פאַר איינעם פון אונדזעריקע...

לעבעדיק: (שפּרינגט אָף אופּגערעגט) וואָס?... וואָס
האַסטו געזאָגט?... דו וועסט מיך מאַכן פאַר איינער פון אייער-
קע?... קיינמאָל ניט!... איר האַפט נאָך צוריק באַלעכאַטים
צו ווערן? — קיינמאָל ניט!... איר הערט? און זאָל אפּילו אַזאַ
צייט קומען, וועל איך ליבערשט אוועקגיין וואַנדערן איינינעם

גבורה: די דראַנען זיינען אומעטום אין וועג. . .

זום-זום: דראַנען, הערט און אַרומצוקריכן אונטער די פיס!
אָוועק פון דאַנעט! (פאַרטרייבט זיי אין אַ ווינקל.)

לעבעדיק: אַ רחמנות אָף זיי, זיי זיינען הונגעריק. . .

זום-זום: הונגעריק זיינען זיי? — זאַלן זיי גיין אַרבעטן, אַזוי ווי מיר אַלע, וועט זיי ניט אויסקומען צו זיין הונגעריק. סאיז אָף זיי אַ רחמנות ניט דערפאַר וואָס זיי זיינען הונגעריק, נאָר דערפאַר וואָס זיי זיינען אַזוי פּויל. . . ווען זיי וואַלטן קראַנק גע- ווען, וואַלטן מיר באַדאַרפט אָף זיי רחמנות האַבן, אָבער זיי זיי- נען געזונט אַזוי ווי מיר. . .

קעניג-דראַן: (דראַעט מיטן האַנט אין דער ריכטונג פון זום- זום) מיר האַבן נאָך אונדזער קאַמף ניט פאַרלוירן, איר רויבער!
איר וועט נאָך טייער באַצאַלן פאַר אייער איצטיקער אופּירונג.

די בינען: כאַ-כאַ-כאַ. . . אַזוי? איר וועט נאָך קעמפן?
אפשר וועט איר אונדז ווידער פאַרקנעכטן? . . .

זום-זום: ביזקל וואַנעט וואָס שטייט ניט אין וועג! שטעלט זיך אין אַ ווינקל! (פאַרטרייבט זיי ווידער אין אַ ווינקל.)

גבורה: פאַרגעסט ניט, דראַנען, אַז דאַס וואָס מיר האַלטן אייך דאָ און געדולדן נאָך אייער געזעלשאַפט, איז עס בלויז פון רחמנות וועגן. איר פאַרמאַגט ניט קיין חלק אין דעם בינשמאַק. מיר ווילן נאָך ניט פאַרלירן אַלע האַפּנונגען אָף אייך. מיר האַפּן, אַז איר וועט זיך, סוף-כל-סוף, באַזינען און איר וועט ווערן נוצלאַכע מיטגלידער פון אונדזער בינען-געזעלשאַפט. מיר האַפּן, אַז איר וועט, סוף-כל-סוף, פאַרשטיין, אַז סאיז אסך אנגענעמער צו לעבן אַן ערלאַכן און אַרבעטזאַמיקן לעבן, איידער צו זיין רויבעריש און אונטערדריקעריש. וועט איר אָבער דורך אייער אופּירונג מאַכן אַז מיר זאַלן זיך אין אייך מיאש זיין, וועלן מיר אייך אַרויס- טרייבן פון דאַנעט און פאַרטרייבן אייך אין מדבר אַרײַן, אַז איר זאַלט דאַרט אונטערגיין פון הונגען און איבערבלייבן אַרויב פאַר די פייגלען. . .

זום-זום: גאר פשוט. איך האב זיך באפריינדט מיט א וואָ-סער-פליג. מיר האָבן זיך צערעדט. איך האָב איר דערציילט ווי סע לעכט זיך באַ אונדז, און זי האָט מיר דערציילט ווי סע לעכט זיך באַ זיי. ווען איך האָב איר דערציילט די געשיכטע מיט די דראַגען האָט זי זיך שטאַרק פאַרוואַנדערט: סטייטש, ווי אזוי האָבן מיר לכתחילה צוגעלאָזט אַז אימיצער זאָל איבער אונדז געוועלטיקן? זיי, די וואַסער-פליגן, האָבן איבער זיך קיינמאל נישט געהאַט קיין מלך. זיי זיינען אלעמאַל פריי. זיי זיינען אַ גאַנצן טאַג אונטערן פרייען הימל און אַפילו באַנאַכט האָבן זיי נישט קיין דאָך איבערן קאַפּ. דעם גאַנצן זומער הוליען זיי און ווינטער שלאָפן זיי. סאיז זייער אינטערעסאַנט. איצט, אַז מיר זיינען פריי גע-וואָרן, וועלן מיר דאַרפן באַקאַנען זיך מיט דער אינגעקטן-וועלט. מיר דאַרפן שוין מער נישט לעבן צוליב ברויט און האָניק אליין. מיר מעגן זיך שוין פאַרגינגען צו פאַרבריינגען די פרייע צייט און אויך לערנען זיך. מיר קענען זיך אסך אַפּלערנען פון דער אינגעקטן-וועלט.

פלייסיק: דו האַסט דאָך אַנגעהויבן דערציילן וועגן דעם בלוטען-שטויב. . .

זום-זום: א, יא. נו, האָב איך זיך פאַנאַנדערגערעדט מיט דער וואַסער-פליג. איך האָב זי מכבד געווען מיט האָניק און זי האָט מיך מכבד געווען מיט אַטאַדעם שטויב. לכתחילה איז מיר דער שטויב נישט געפּעלן געוואָרן, אָבער דערנאָך איז מיר איינגע-פאַלן צו פאַרמישן אים מיט האָניק און סאיז אַרויסגעקומען אַן אמתדיקער מאַכל.

פלייסיק: קום, איך וועל דיר העלפן צו מישן דעם שטויב מיט האָניק. (זיי נעמען זיך צו דער אַרבעט. די דראַגען גייען אַרום הינטער זיי און קוקן זיך צו מיט הונגעריקע בליסקן. ברעסלאַך פאַלן אַראָפּ אַה דער ערד און דראַגען גיבן זיך אַ וואָרף אופצוקלייבן זיי. סע ווערט צווישן זיי אַ געראַנגל און זיי הויבן זיך אַלע אָן סייסלען איבער דער ערד. עס קומט אַריין גבורה, פאַרטשעפעט זיך אָן אַ דראָן און פאַלט.)

זיי וועלן מער ניט ארבעטן ווי זעקס שעה א טאג. זיי זאגן אז דאס וועט זיין גענוג, אז זיי וועלן אין משך פון אט דער קורצער צייט קאנען אנקלייבן גענוג האניק, אז זיי זאל סטייען אף א גאנץ יאר און עס וועט נאך איבערבלייבן.

דריטער דראָן: און ווי זיי הוליען דאָס! מיט די גרילצן זיינען זיי גאר מהותנים געוואָרן — די גרילצן שפילן און זיי טאנצן.

פערטער דראָן: פארוואָס זאלן זיי ניט טאנצן? אז זיי זיינען מיט איין מאל געוואָרן באַלעכאַטים פון א גאנצן בינשטאָק מיט כל-טוב. אזא גדולה האָט זיך זיי אפילו ניט געחלומט.

ערשטער דראָן: זיי טאנצן און הוליען און מיר גייען פון הונגער אויס... אַזעלכע אכזרים און פאַרגרעכטע יונגען! איך האָב אַלעמאַל געטענהט אז...

צווייטער דראָן: שא, אימיצער קומט...

(עס קומען אַרײַן: זום-זום, פלייסיק, לעבעדיק, ווילן, האָניק-מאַר כער, דרייסט און נאָך עטלעכע בינען. זום-זום טראָגט א כלי פול מיט בלומען-שטויב. פלייסיק קוקט אַרײַן אין זיין כלי.)

פלייסיק: וואו האָסטו גענומען אזא גומן בלומען-שטויב, זום-זום?

זום-זום: איך האָב עס צוגופגעקליבן פון די וואַסער-ליליעס.

פלייסיק: פון די וואַסער-ליליעס? ווי אזוי איז דיר איינגע-פאלן צו גיין צו די וואַסער-ליליעס?

זום-זום: מיר דאַרפן אַלץ פרובירן. דיך וואַלט זיך ניט געגלויבט ווי גוט אַטאָדער שטויב איז, און וואָס פאַר א טייערער מאכל עס איז, ווען מע מישט אים אויס מיט גריקע-האַניק. אַט וועסטו זען — איך וועל עס היינט דערלאַנגען פאַר מיטיק.

פלייסיק: אַבער ווי איז עס דיר איינגעפאלן צו פליען אי-בערן וואַסער?

צווייטע סצענע

אנטיילנעמער:

 דראַנען	האַניק-מאַכער	 אַרבעטער בינען	מוטער-בין
	קעניג-דראַן		זום-זום
	ערשטער דראַן		פליסיק
	צווייטער דראַן		גבורה
	דריטער דראַן		לעבעדיק
פערטער דראַן	ווילן	שוועסטער-בין	דרייסט

אַרבעטער-בינען, דראַנען, לאַוורעס.

די זעלביקע סצענע ווי די ערשטע. דריי טעג שפעטער. מיטיק צייט. קעניג-דראַן שפּאַצירט הין און צוריק איבערן בינשטאָק. די איבעריקע דראַנען שטייען אָדער ליגן צעשטאָטן איבערן ציי-מער. אַלע זייער טרויעריק.

ערשטער דראַן: אוי, בין איך הונגעריק!

צווייטער דראַן: איך האָב געזוכט אומעטום און קין איין אַפענע האַניק-צעל ניט געפונען.

ערשטער דראַן: ווי געפעלט דיר ווי זיי פרעסן דאָס אַצינד? צען צעלן האַניק האָבן זיי אופגעפרעסן אין צוויי טעג.

דריטער דראַן: און איצט אַרבעטן זיי גאַר בעסער. פונם גריקע פעלד אַליין האָבן זיי געבראַכט צען שפייכלערס האַניק.

פערטער דראַן: איך האָב זיך געכטן אַוונט צוגעהערט צו וואָס זיי רעדן אָף זייער אסיפה. זיי וועלן מאַכן אַ נייע אַרדנונג.

מיר גיין צו איך אהיים און דארט וועלן מיר אייערע שוועסטער
באפרייען פון זייערע דראגען. העלפט איר אונדז דא און מיר
וועלן קומען און העלפן איך דארט!...

די סאלדאטן: זי איז גערעכט!... זי איז גערעכט!...

א סאלדאט: נידער מיט די דראגען!

אלע: הורא! הורא!

מוטער-בין: זאלן לעבן די סאלדאטן!

אלע: הורא! הורא!

מוטער-בין: (צו די סאלדאטן) איצט, ליבע חברים, זיינט
איר אונדזערע געסט. קומט צום טיש און מיר וועלן עסן פרישטיק
צוזאמען. די דראגען האבן איך געשפייזט מיט בלומען שטויב
און מיר וועלן איך געבן האניק צום עסן. נישקשה, די בלומען
זיינען רייך און סאיז דא גענוג פאר אלעמען. זום-זום און גבורה
וועלן דערווייל שמעלן זיך באס מיר און אכטונג געבן, אז די
דראגען זאלן נאך דערווייל דא זיין. נעמט באס אפיציר צו זיין
געווער. זאלן אים מער קיין נארישקייטן אין קאפ ניט אריינ-
פאלן... (צו צוויי אנדערע בינען) און איר, קינדערלאך, גייט און
באפרייט אלע אייערע שוועסטער, וועלכע שמאכטן אין די
תפיסות.

(אלע זעצן זיך צום טיש. זום-זום און גבורה גייען צו צום אפיציר-
דראָן. די מזויק שפילט דעם אינטערנאציאנאל. עטלאכע בינען נעמען
האמערס און גייען צו די תפיסה-צעלן.)

פארהאנג פאלט לאנטאם
צענטראלע יידישע בינליאטעק
אין פרעסע ארבייז

קעניג-דראָן: (צו די סאַלדאַטן) אַרעסטירט די מוטער-בין!

אַפיציר-דראָן: יא, מיין קעניג! (ער גייט צו צו מוטער-בין און לייגט אַה איר אַרום אַ האַנט. זום-זום און גבורה לויפן צו און שטופן אים אָפּ.)

אַפיציר-דראָן: סאַלדאַטן, רינגלט אַרום-די אַרבעטער-בין-נען! מאַרש!

מוטער-בין: (צו די סאַלדאַטן) שטייט אַה אייערע ערטער און הערט מיך אויס! מע הייסט אייך אַרומרינגלען אונדז, מע הייסט אייך אַרעסטירן מיך, — ווייסט איר פאַרוואָס? — וויל איך האָב זיך איינגעשטעלט פאַר מיינע אַרימע און פאַר-מאַטערטע קינדער. סאַלדאַטן, אין אייערע בינשטאַקן ווערן אייערע שוועסטער געמאַטערט פון די דראַנען אַזוי ווי מיר דאָ. ווי וועט עס אייך זיין צום האַרצן, אַז ווען אין אייערע היימען וועלן אייערע מאַמעס און שוועסטער אופשטיין אַנטקעגן זייערע דראַנען, און דאָ וועלן קומען סאַלדאַטן און זיי אויסהרגענען, אַדער זיי פאַר-שפּאַרן אין תּפּיסה?... נה, און דאָס, וואָס איר וואָלט ניט גע-וואָלט, אַז באַ אייך זאַל געטאַן ווערן, דאַרפט איר ניט וועלן דאָ טאָן. סאַלדאַטן, ניט מיטן גוטן ווילן זיינט איר אַפּגעריסן געוואָרן פון אייערע היימען! וואָלט איר דען ניט בעסער געוואָלט זיין אין אייערע בינשטאַקן און אַרבעטן אַה אייערע פעלדער און גערט-נער און צווישן די בלומען, איידער צו געפינען זיך דאָ אונטער דער ממשלה פון די דראַנען? וואָלט איר דען ניט געוואָלט פּריי זיין און אַרומשוועבן אונטער די בלויע הימלען, איידער צו זיין קנעכט צו די דראַנען? סאַלדאַטן! ווען די אַרבעטער-ביןען וועלן ווערן באַלעבאַס, וועלן זיי קיין סאַלדאַטן ניט דאַרפן. אלע וועלן זיין פּריי! סאַלדאַטן, ווען איך שטעל זיך איין פאַר די אַרבעטער-ביןען, שטעל איך זיך במילא איין אויך פאַר אייך! איך בין אייער פּריינט! פּרייהייט פאַר אלע, אלע בינען פאַרלאַנג איך! אַראַפּ-וואַרפן פון זיך דעם יאָך פון אלע דראַנען! אונדזערע פאַרלאַנגען זיינען גערעכטע! סאַלדאַטן, שטייט דאָ צו צו אונדז, העלפט אונדז דאָ צו באַפּרייען זיך פון אונדזערע דראַנען, און דערנאָך וועלן

פאר זיי אינגאנצן אומגעריכט. זיי קוקן אף איר ווי זיי וואָלטן געוואָלט
אויסגעפינען צי זיי מיינט עס ערנסט, צי זי מאַכט אַ שפּאַס. ביסלאַכ-
ווייז נייען זיי אַרויס פון זייער פאַרגליווערטקייט און זיי הויבן אָן באַ-
וועגן זיך און שרייען איינציקווייז און עטלאַכע מיטאַמאָל:

— וואָס פאַר אַ הוצפּת!

— וואָס הייסט, מיר זאלן גיין אַרבעטן?

— אויסהרגענען זיי אלעמען. . .

— איינזואַקסעווען זיי אין תּפּיסה-צעלן ביז וואַנעט זיי וועלן
דאַרט אויסגיין.

— אַרויסוואַרפּן זיי פון בנישטאַק!

— זיי פאַרגעסן ווער זיי זיינען. . . לאַמיר זיי פאַריאַגן אין
מדבר אַרײַן, און זאלן זיי דאַרט אויסשטאַרבן פון הונגער און
דאַרשט. . .

— לאַמיר פון זיי די פעלדער צונעמען!

— לאַמיר זיי אַרויסטרייבן און אַנשטעלן אַנדערע אַרבעטער.

דער שלײַח-דראָן: (לויפּט האַסטיק אַרײַן) די סאַלדאַטן
קומען!

(עס ווערט אַ טױט שטילקײט. די אַרבעטער-בינען הויבן אָן אַפּ-
טרעטן און טוליען זיך אײנע צו די אַנדערע. די כּוּטער-בין שפּרײט פאַ-
נאַנדער אירע פּליגלען, ווי זי וואָלט זיי אלעמען געוואָלט באַשיצן הײַ-
טער זיי.)

מוטער-בין: (צו די אַרבעטער-בינען) שטײט אַף אײערע
ערטער! האַט קין מורא נײַט! די סאַלדאַטן זיינען אַף אונדזער
זײט. . .

אַפּיציר-דראָן: (פירט אַרײַן די סאַלדאַטן, מושטירט) רעכטס!
לינקס! לינקס! רעכטס! רעכטס! שטײט! . . . סאַלוטירט דעם קע-
ניג-דראָן! (די סאַלדאַטן סאַלוטירן.)

געשוויגן, אבער היינט האט זיך אונדזער געדולד געענדיקט. ניט מער, דראָנען, וועלן אייך די בינען פאלגן, ניט מער וועלן זיי אייך דינען. פון איצט אָן און ווייטער זיינען די אַרבעטער-בינען פריי! פון איצט אָן און ווייטער זיינען די אַרבעטער-בינען אליין די באַלעבאָטיס איבער זייער האָב און גומס! בינען, הורא! זאל לעבן די פרייהייט!

די בינען: הורא! זאל לעבן די פרייהייט! זאלן לעבן די אַרבעטער-בינען! נידער מיט די דראָנען!

מוטער-בין: און איצט הערט אױס, דראָנען! אייניגעס מיט אונדזער פרייהייט קומען מיר צו אייך אופמאָנען אונדזער אלטן חוב. זעט איר אַט דעם בינשטאַק מיט אלץ וואָס איז אין אױס? — דאָס אלץ האָבן מיר, די אַרבעטער-בינען, מיט אונדזערע אייגענע הענט, אופגעבויט. קיינער, קיינער האָט אונדז ניט גע- האַלפן בויען. באַלאַנגט דאָס אלץ, דעריבער, צו אונדז. קיינעם, קיינעם זיינען מיר גאַרנישט שולדיק. אייך, דראָנען, זיינען מיר אודאי גאַרנישט שולדיק. צו אייך באַלאַנגט דאָ קיין זאַך ניט! מיר דערקלערן זיך פאַר באַלעבאָטיס פון אלץ וואָס דאָ איז. און פון איצט אָן און ווייטער, וועט בלויז יענער האָבן אַ רעכט צום עסן, ווער עס וועט אַרבעטן און מיט עסן זיך באַזאָרגן. ווילט איר, דראָנען, קענט איר דאָ פאַרבלייבן. איר וועט אַבער טון אַרבעטן מיט אלעמען גלייך. אויב ניט, גייט זיך אייך פון דאַנעט געזונטערהייט. דערפאַר טאַקי, קעניג-דראָן, אויב דו ווילסט פרי- שטיק, גיי און בריינג זיך אליין. די פעלדער זיינען פריי און אָפן. די בלומען-וועלן אויך אייך ניט אָפּזאָגן. גייט און קלייבט זיך האַניק וויפיל איר ווילט. עסט און זאל אייך וואַיל באַקומען. איר וועט זעהן, אז דער האַניק וועט אַסך געשמאַקער זיין, ווען איר וועט אים אליין קלייבן. . .

קעניג-דראָן: (אָפן אויער צו שליח-דראָן) גיי און בריינג די סאַלדאַטן! (דער שליח-דראָן גייט אַרויס.)

(די דראָנען שטייען צוערשט ווי פאַרשטיינערט און באַטראַכטן די מוטער-בין. קענטיק אז אַטאָדער אַרויסטרייט פון דער מוטער-בין איז

קעניג-דראָן: (צו גבורה) פאַרוואָס גייסטו ניט נאָכן האַניק?

מוטער-בין: (טרעט אַרויס פאַרויס) גבורה וועט ניט גיין!

די בינען: (מאָכן דראָענדיקע באַוועגונגען) גבורה וועט ניט גיין!

קעניג-דראָן: (בלייבט אַוויילע שטיין דערשטוינט) וואָס הייסט? ... וואָס מיינט איר גבורה וועט ניט גיין? ... (באַטראַכט די בינען און זעט זייערע דראָענדיקע באַוועגונגען. טרעט אָפּ אַביסל צוריק) דראָנען, אַלע אַהער! (די דראָנען רינגלען אַרום דעם קעניג און קוקן מיט ירעק און וואונדער אָף די בינען.)

מוטער-בין: קעניג דראָן, און איר אַלע, דראָנען, די טעג פון אייער ממשלה האָבן זיך געענדיקט! מיר האָבן אייך לאַנג געדולדט, מיר האָבן פון אייך אסך געליטן. מיר האָבן שווער געאַרבעט גאַנצע טעג און באַנאַכט האָט איר אונדז אויך קין צו פיל רונט געגעבן. מיר האָבן פאַר אייך צעלן געבויט און זיי מיט האַניק אַנגעפילט. אַליין פאַרמאָגן מיר גאַרנישט. האַניק האָבן מיר פאַר אייך געזאַמלט. איר האָט, דורך אונדזער אַרבעט, אין וואוילטיק געלעבט, און אונדז, די אַרבעטער, וועלכע האָבן דאָס אַלץ אַנגעזאַמלט און אויסגעבויט, — האָט איר געהאַלטן אָף טרוקענעם בלומען שטויב. פאַר אייך, ליידיקייטער, האָבן מיר ווייכע בעטן געבעט, און אַליין האָבן מיר אָף דער האַרטער ערד געשלאָפן. איז דאָס נאָך אַלץ ווייניק פאַר אייך, מאַטערט איר נאָך אונדז מיט אַלערליי יסורים, איר שלאַגט אונדז, איר פאַר-פייניגט אונדז אין די תּפּיסות. . . קין צופיל עפּן האָט איר אונדז קיינמאַל ניט געגעבן, רויבט איר נאָך אונדזער אַרימן פּרישטיק אויך. מיר האָבן שוין אַזוי אויך געאַרבעט אַריבער די כּוחות, אַבער פאַר אייך איז דאָס נאָך אַלץ ניט גענוג און איר וואַרפט אָף אונדז אַרום מער און מער אַרבעט. און אַז מיר קומען און ווילן אייך דערציילן ווי שווער אונדז איז, הערט איר אונדז ניט אויס, נאָר איר שרייט, אַז מיר זיינען פּויל און איר האַלט אונדז אין איין באַשטראַפּן דערפאַר. דראָנען, ביז היינט האָבן מיר געליטן און

אלע דארפט איר זיין גרייט צו מאַרגן. דער האַניק פון די איבע-
ריקע בלומען מוז דערפאַר היינט אויסגעשעפט ווערן!

די בינען: (מיט יאוש) היינט... אין איין טאָג?...

קעניג-דראַן: (אופגערענט) יא, יא... היינט, אין איין
טאָג... ווער זאָגט, אַז סאיז צופיל? קום אַרויס!

(ער קוקט זיך אַרום. די בינען טוליען זיך איינע צו די אנדערע
און בלייבן שטיין אַף זייערע ערטער.)

קעניג-דראַן: אַהא, קיינער קומט ניט אַרויס. אַט אזוי גע-
פעלט מיר. ווער אַרבעט אַף די האַניק-בלומען? (האַני-סאַפּלס,
אין איינגליש.)

גבורה: איך.

קעניג-דראַן: איך ליב זייער פרישן האַניק מיט טוי גע-
מישט פון די דאָזיקע בלומען. גיי און בריינג מיר אַביסל פאַר
פרישטיק.

(דערווייל פירט תפיסה-האר אַרײַן אַ בין. באַ איר זיינען די פלינג-
לאַך צעבראַכן און זי הינגט אַף ביידע פיס. דאָס פנים בלאַס. די קלייד-
דער צעריסן און באַפּלעקט מיט בלוט.)

די בין: (קרעכצט) אוי, אוי, אדי... .

(די בינען ווילן צו איר צולויפן, אָבער דער קעניג גיט אַ מאַך
מיט דער האַנט און זיי רירן זיך ניט פון אַרט.)

קעניג-דראַן: בלייבט שטיין אַף אייערע ערטער! (צו
תפיסה-האר) ווער איז זי?

תפיסה-האר: דו האַסט מיר געהייסן האַלטן זי פינג טעג
אין תפיסה. היינט האַט זיך די צייט געענדיקט, האַב איך זי אַרויס-
געלאָזט.

(גבורה וויל אַרויסגיין בריינגען פאַרן קעניג דעם האַניק מיטן
טוי, אָבער מוטער-בין מאַגט איר אַ צייכן און זי בלייבט שטיין.)

לעבעדיק: איך בין דא.

קעניג-דראָן: האַסטו שוין אויסגעשעפּט דעם האַניק פון די רויזן?

לעבעדיק: נאָך ניט אינגאַנצן.

קעניג-דראָן: דאָס איז אַלין וואָס מע הערט פון אייך: ניין און-ניין... וויפיל האַניק איז נאָך דאָרט פאַרבליבן?

לעבעדיק: גוטע צען מעסטלאַך.

קעניג-דראָן: זאָלסטו עס היינט אויסשעפּן.

לעבעדיק: היינט! אין איין טאַג! צען מעסטלאַך אין איין טאַג!...

קעניג-דראָן: שווייג! וואָס איז היינט אַזוינס מיט די ביי-גען, וואָס זיי האַלטן אין איין ווידערשפרעכן מיר? איך וועל אייך מוזן אַ לערן טאַן צו האַבן דרך-ארין פאַר אונדז. תּפּיסה-האַר, קום אַהער!

תּפּיסה-האַר: איך בין דאָ.

קעניג-דראָן: וואַקסעווע איין לעבעדיקן אין אַ תּפּיסה-צעל אָף צען טעג. זע אַז דער צעל זאָל זיין אַזוי איינג, אַז זי זאָל מוזן שטיין די גאַנצע צייט. אַזוי וועל איך טאַן צו יעדער איינציקער, וועלכע וועט מיר ווידערשפרעכן.

תּפּיסה-האַר: (נעמט לעבעדיקן פאַר אַ פּליגל) קום!
(זיי נייען אַרויס.)

קעניג-דראָן: אַרבעטער בינען, הערט אונס! נעכטן האַב איך באַטראַכט די גריקע-פעלד און, איך גלויב, אַז סאַרגן וועט זיך די גריקע שוין פאַנאַנדערבליען. דאָרט וועט זיין אַן אוצר מיט האַניק. אַבער גריקע בלייבט ניט לאַנג און, אויב מיר וועלן דעם גאַנצן האַניק ניט אויסשעפּן אין איין טאַג, וועט עס פאַר-פאַלן ווערן. וועלן דערפאַר אַלע דאַרפן זיין אָף דער גריקע-פעלד.

קעניג-דראָן: קיין רחמנות אָף אייך, פוילע בינען! אַט דאָס וועט אייך לערנען ווי אזוי אופצופירן זיך. אופזעער!
אופזעער: איך בין דאָ.

קעניג-דראָן: האַסטו געהערט מיין באַפעל? גיב היינט אַכטונג אָף זום-זומען. און אויב ביזקל זון אונטערגאַנג וועט ער זיין אַרבעט ניט אַפּטאָן, זאַלסטו אים גלייך אַרײַנוואַקסעווען אין אַ תּפּיסה-צעל, און זאַלסט אַכטונג געבן, אַז קײַנער זאַל אים ניט העלפּן.

אופזעער: יא, מיין קעניג.

קעניג-דראָן: פּלייסיק! גיי אין דראַנען-צימער, פאַרבעט דאָרט די בעטן און רײַניק אױס דעם בײַנשטאַק. שניעל!
(פּלייסיק גײט אַרויס.)

קעניג-דראָן: (צו אַלע בינען) סאַיז היינט אַ שײַנער טאַג. סױעט אייך זײַן גוט צו אַרבעטן. זאַלט איר היינט אַרײַנברײַנגען צוויי מאָל אַזױפּיל האַניק. אופזעער, זאַלסט אַכטונג געבן!

אופזעער: יא, מיין קעניג.

מוטער-בין: האָב רחמנות! דער טאַג איז נעכטן אויך שײַן געווען און די בינען האָבן געאַרבעט בײַ די לעצטע כּוחות צו ברײַנגען די מאָס האַניק. ווי קענסטו פאַרלאַנגען אַז מע זאַל די מאָס פאַרטאַפלען?

קעניג-דראָן: (ווערט אין כּעס, טופּעט מיט די פּיס) שױיג! פויל זײַנט איר, שרײַט איר דערפאַר אַז סאַיז שױער. איר שפּילט זיך צופּיל אַרום באַ דער אַרבעט. מײַנע באַפעלן מוז מען פאַלגן. זײַנען אַלע בינען דאָ?

מוטער-בין: מיר זײַנען אַלע דאָ.

קעניג-דראָן: וועל איך צווישן אייך צעטיילן די אַרבעט. לעבעדיק!

מוטער-בין: זיי האבן נעכטן געארבעט אזוי שפעט און אזוי שווער. די נאכט איז קורץ. האב איך זיי געלאזט אביסל ליינגער צו שלאפן.

קעניג-דראָן: (קרימט זי איבער) אביסל ליינגער צו שלאפן... רק איר וואלט געשלאפן, פוילע בינען! איך וועל איך באווייזן ווי אזוי צו שלאפן! צו דער ארבעט זאלט איר גיין! שנעל! היינט פארבלייבט איר אן פרישטיק!

די דראָנען: גוט אזוי! גוט אזוי!

קעניג-דראָן: ארבעטער, אלע אהער!

די בינען: (שמעלן זיך אויף אין א האלבן קרייז)

— מיר זיינען דא.

קעניג-דראָן: האט איר געהערט מיין באפעל? היינט בלייבט איר אן פרישטיק. וועט איר פון היינט אן און אפ ווייטער וויסן, אז אופשטיין וועט איר נאך איידער די זון גייט אָף. איר הערט?

די בינען: (שווייגן).

זום-זום: קעניג דראָן... (די מוטער-בין מאכט אים א צייכן צו שווייגן און ער ענדיקט ניט).

קעניג-דראָן: וואס האסטו געוואלט זאגן?

זום-זום: גארנישט.

קעניג-דראָן: גארנישט, גארנישט... איך וועל איך בא-ווייזן "גארנישט"... פאר דיין וועלן זאגן "גארנישט" וועסטו היינט אזוי גוט זיין און בריונגען דיין שטענדיקע מאס האניק און, אחוץ דעם, צונויפקלייבן וואקס און אופבויען צוויי נייע צעלן. וועסטו די ארבעט אינגאנצן ניט אפטאן, וועסטו אריינגעזעצט ווערן אפ צען טעג אין א תפיסה-צעל.

זום-זום: האב רחמנות!... האב רחמנות!...

דוכט אז איך האב ניט גענוג האניק געבראכט. האב איך אים געפרעגט: "ניט גענוג? באווייז א בריהשאפט און בריינג מער." נו, נו, מער האב איך ניט געדארפט. ער האט זיך אף מיר א ווארף געטאן מיט א ווילדער רציחה. איך האב ניט צייט געהאט אפ-קערן זיך און ער האט אנגעהויבן שלאגן מיך מיט דעם גראבן שטעקן, וואס ער האט אין זיין האנט געהאלטן.

דרויטע בין: אנטקעגן אונדז זיינען זיי בריות. אנומלט אבער, ווי דער בער האט באפאלן אונדזער בינשמאק, האבן זיי זיך אליין, אין שרעק, באהאלטן און אנטקעגן דעם בער האבן זיי אונדז ארויסגעשיקט. צוריק באווייזן האבן זיי זיך ערשט דאן, ווען מיר האבן שוין געהאט פאריאגט דעם בער העטהעט ווייט.

ערשטע בין: יא, ווען עס קומט צו עסן, וואוילטיקן זיך און אונדז צו מאטערן, זיינען זיי גרויסע בריות. ווען אבער עס קומט צו ארבעטן, צו פארטיידיקן דעם בינשמאק, צו אנשמריינגען זיך אדער צו שטעלן דאס לעבן אין סכנה, זיינען זיי ניטא אינדערהיים. פינף און צוואנציק בינען זיינען דערהרגעט געווארן אין דער מלחמה מיטן בער. פאר וועמען?

פערטע בין: ניט געזארגט, ניט געזארגט, חברטע! ניט אייביק וועלן די דראגען געוועלטיקן. באלד וועלן מיר פון זיי פטור ווערן. וועט דאמאלסט אלצדינג צו אונדז געהערן.

(עס עפנט זיך די טיר פונם דראגען צימער. עס קומט ארויס דער דראגען קעניג און נאך אים די איבערויגע דראגען. קעניג דראגן קוסט זיך צוערשט ארום און דערנאך גייט ער צום טיר רעכטס און קוסט ארויס אין דרויסן.)

קעניג דראגן: שוין זייער שפעט. מוטער, קום אהער!

מוטער-בין: איך בין דא.

קעניג דראגן: וואס טוען דא די ארבעטער בינען אזוי שפעט? פארוואס זיינען זיי נאך ניט בא דער ארבעט?

מוטער-בין: מיר דוכט אז דער טומל איז געקומען פון דעם שכנותדיקן בינשמאק. איך וועל גיין זען.

(זי-גייט ארויס. זום-זום נעמט א בעזים און רייניקט דעם בינ-שמאק. לייגט א טישטוך אפן מיט און שמעלט אויס געשיר, און זינגט א ניגון אין דער שטיבל.)

מוטער-בין: (קומט האטטיק אריין. קענטיק זייער אופגערעגט. גייט צו צום טיר פון דעם דראָנען צימער, הערט זיך איין און פאר-שטייענדיק אז זיי שלאָפן נאָך געשמאק, גייט זי שנעל צו צו זום-זום.) ס'האט זיך שוין אנגעהויבן! די בינען האָבן געמאַכט אַן אופ-שמאנד. פון צוויי בינשמאקן האט מען די דראָנען אַרויסגעטריבן און מע האט זיי פאַריאַגט ביז אַריבער די גרעניצן פונם מדבר. אין איין בינשמאק האָבן זיך די דראָנען אַנטקעגנגעשמעלט, האט מען זיי פאַרשפאַרט אין תפיסות. די גרויסע שעה איז געקומען! די שעה פון באַפרייאונג! וועק שנעל די בינען!

זום-זום: (וועקט די בינען) שטייט אָף, בינען! שטייט אָף! די זון שטייט שוין הויך אין הימל. שטייט אָף! צייט צו נעמען זיך פאַר דער אַרבעט!

בינען: (פליען ארום. איינע צו די אנדערע)

— אוי, בין איך מיד!...

— וואלט נאך אביסל געוואלט שלאָפן...

— איך האָב אַף דעם האַרטן געלעגער נאָך מער מיינע ביי-נער צעבראַכן.

ערשטע בין: (טייטלט מיטן פינגער אין דער ריכטונג פון דעם דראָנען צימער) זיי האָבן ניט נעכטן און ניט אייערנעכטן גע-אַרבעט און דאָך ליגן זיי אָף די ווייכע געלעגערס און מיר דאַרפן שלאָפן אָף דער האַרטער ערד...

צווייטע בין: נעכטן האט מיך אַ דראָן זייער שמאַרק גע-שלאָגן. עס טוען מיר נאָך איצט וויי די זייטן. אים האט זיך גע-

מוטער-בין: ניט לאנג, ניט לאנג! לאמיר נאר האבן גע-
דולד. מיר אליין וואלמן פון אונדזערע דראַנען שוין לאנג געקענט
פמור ווערן, אבער די שכנותדיקע בינשמאקן זיינען נאך ניט
גרייט. זאלן מיר איצט דעם אופשטאנד מאכן, וועלן צו אונדזערע
דראַנען צו הילף קומען די דראַנען פון די איבעריקע בינשמאקן
און זיי וועלן אונדז פארטיליקן. ווייסטו דאך אבער, אז איך זיך
ניט רואיק. איך רעד זיך צונויף מיט די איבעריקע בינען. ווען
דער גרויסער מאַג וועט שוין יא קומען, וועט ער קומען אומעטום
אין איין צייט. זאל די דראַנען הערשאפט אומעטום ענדיקן זיך!
זאל זיך עפענען א פרייע צייט פאר אלע בינען פון גארטן!

זום-זום: מיינסטו אז די בינען פון אלע בינשמאקן וועלן
פאלגן דינע קלוגע עצות?

מוטער-בין: זיי וועלן פאלגן, זיי וועלן פאלגן! זיי ווערן
ניט ווייניקער פון אונדז געפייניקט פון זייערע דראַנען. זיי בא-
קומען ניט מער פון אונדזערע ארבעטער באצאלט פאר זייער אר-
בעט. אויך זיי ווערן פון זייער פראצע בארויבט. זייערע לאור-
רעס (קינדער) ווערן ניט בעסער פון אונדזערע פארזארגט. זיי
וועלן מוזן קלוג ווערן. און ווען איך רעד צו זיי, הערן זיי זיך צו.
זיי זיינען אזוי פארמאטערט, אז מיינע רייד קלינגען צו זיי מאדנע
פרעמד. זיי גלויבן ניט אז די ישועה קען קומען. דאך הויבן זיי
שוין אן צו פארשטיין, אז אף נסים האבן זיי ניט וואס צו ווארטן,
און אז אף דעם חסד פון די דראַנען האבן זיי ניט וואס צו פאר-
לאזן זיך, און אז בלויז אין זייערע אייגענע הענט ליגט זייער
דערלייזונג. דאך זיינען זיי זיך מודה, אז מיינע רייד קלינגען ווי
דער ערשמער אַנזאג פון פרילינג נאך א לאנגן, ביטערן ווינטער.

(פון דרויסן, פון ווייט דערהערט זיך א טומל. געשרייען: "העלף!
העלף!" און עס ווערט צוריק שטיל. מוטער-בין און זום-זום הערן זיך איין.)

זום-זום: וואס זאל עס באדייטן?

זום-זום: מוטער, די זון איז שוין אופגעגאנגען און אירע שטראלן רייסן זיך אין בינשטאק אריין. די לופט איז פול מיט פייגל געזאנג. די בלומען טרייסלען שוין דעם טוי פון זייערע בלעטלאך אראפ. די נאכט איז אוועק. זאל איך וועקן די בינען צו דער ארבעט?

מוטער-בין: (צייט זיך אויס, געניצט און שטייט אהן) די זון איז שוין אהן. . . אומרואיק איז די זון אין די זומער נעכט: אללין שלאפט זי ווייניק און אונדז אויסצושלאפן זיך גיט זי ניט קיין צייט. יא, מע וואלט באדארפט וועקן די ארבעטער, אבער א רחמנות אף זיי: זיי האבן נעכטן געארבעט אזוי שפעט: דעם טאג — אין פעלד און אין גארטן, און אין אוונט — אין בינשטאק: נייע צעלן געבויט. מע וואלט באדארפט לאזן זיי גוט אויסשלאפן זיך, גוט אויסרווען זיך. . .

זום-זום: אבער, ווען די דראגען וועלן אופשטיין און דער-זען אז מיר זיינען נאך ניט בא דער ארבעט, וועלן זיי זייער אופ-גערעגט ווערן. אין גוטן מוט קען מען פון זיי ניט אויסהאלטן. אפשיטא שוין ווען זיי ווערן אופגערגעט! . . .

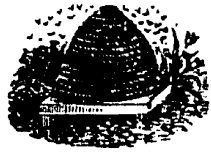
מוטער-בין: (צייט אף די שפיץ-פינגער צום אריינגאנג פונם דראגען-צימער, לייגט צו אן אויער צום-טיר און הערט זיך איין.) זיי שלאפן נאך געשמאק. פארוואס זאלן זיי ניט שלאפן? זיי האבן ניט קיין דאגה און ניט קיין זארג, וואס זאל זיי פון זייערע בעטן הויבן. זיי קומען אף אלץ פארטיקס. זיי האבן אף זייער לעבן קיין ברעקל ארבעט ניט געטאן. זיי פרעסן און זויפן פאר צען און מיר דארפן זיי נאך באדינען. הוליען ביזקל שפעט אינדער-נאכט. אונדז פארגינען זיי ניט קיין ביסל האניק. און דעם האניק וואס מיר קלייבן אן, נעמען זיי צו. ווערן אָנגעפילט די אלטע צעלן, בויען מיר נייע. פאר וועמען? פאר וואס? כדי זיי זאלן האבן פון וואס אלץ פעטער און פעטער צו ווערן? כדי זיי זאלן קענען אלץ מער און מער הוליען און לאזן זיך וואוילגיין? . . .

זום-זום: ווי לאנג נאך וועלן מיר זיין קנעכט בא זיי?

אויס ווי זעקס מאסיווע, ניט געהובלטע וואָס קאָלאָנעס. לעבן דעם טיש שטייען צוויי לאַנגע און שמאָלע ביינק, געמאַכט אין דעמועלכיקן סטיל ווי דער טיש. הויז דעם איז אין הויז מער קיין מעבל ניטאָ. די כלים און אַנדערע מכשירים, וואָס ווערן שפּעטער באַנוצט, ווערן אַרויס־גענומען פון אַ האַניק־צעל, צו וועלכער עס איז צוגעפּאַסט אַ קליין זעקס־קאַנטיק טירל. אַלע כלים זיינען געמאַכט פון בלעטער און בלומען שיסעלאך.

ווען דער פּאַרהאַנג הויבט זיך אָף איז אַף דער בינע שטאָק פינצ־טער. די ליכטיקייט קומט לאַנגזאַם. אַפּריער, און פון ערגיץ ווייט, הערט זיך דאָס קרייען פון הענער. דערנאָך צעקרייען זיך הענער ערגיץ נאָענט. צעזינגט זיך אויך אַ פּויגל באַלד. צוערשט איין פּויגל קול, וואָס צערייסט די מאַנאַטאַנישקייט פון די הענער קריי, און סע געדויערט ניט לאַנג און אַ צווייטער פּויגל טרעט אַרויס מיט זיין געזאַנג, און באַלד, און אַלע פּייגל כאַפּן זיך אָף פון שלאָף און די לופט ווערט פול מיט געזאַנג. דורך דער טיר הויבן אָן לאַנגזאַם אַריינרייסן זיך צוויי פּאַסן ליכט. אין בינשטאָק ווערט ליכטיקער און מע דערזעט ווי אין ווינקל לינקס, און באַ דער גאַנצער ליינג פון דער וואַנט לינקס, ליגן און שלאָפּן אַר־בעטער בינען. זיי שלאָפּן אַף דער נאַקעטער ערד, ליגן צוגעטוליעט איינע צו דער צווייטער, צוזאַמענגעוואָרפן און אין אומאַרדנונג. זיי ליגן אַלע מיטן בויך צו דער ערד און מיט די פּליגלען אינדערהויך, און עס זעט אויס ווי די גאַנצע ערד וואַלט געווען באַדעקט מיט פּליגלען, מחמת די בינען זען זיך כמעט ניט אַרויס פון אונטער־זיי. די מוטער־בין ליגט אַביסל אַנדערזייט פון אַלע בינען און זי איז די איינציגע, וואָס שלאָפּט אַף אַ בינטל גראָז.

אַפּאַר פּליגלען הויבן זיך אָן באַוועגן און זום־זום שטייט אָף די ערשטע. זי ציט זיך אויס, רייבט זיך די אויגן, קענטיק נאָך ניט אויס־געשלאָפּן זיך און איז זיך מיט צי זי זאָל שוין אופשטיין אָדער שלאָפּן נאָך אַביסל. זי הויבט זיך שוין אָן צו בויגן צוריק צו דער ערד און וויל זיך אוועקלייגן, אָבער זי כאַפט אַ בליק אין דער ריכטונג פון דער טיר און דערזעט אַז סע טאַגט שוין. גיט זי זיך פּלוצלונג און מיט אימפעט אַריס, שטייט אָף, גייט צו צום טיר און קוקט אַרויס אין דרויסן. דערנאָך גייט זי האַסטיק צו צו מוטער־בין און וועקט זי.

דער בינשמאק

א שפיל אין צוויי סצענעס.

ערשטע סצענע

אנטיילנעמער:

}	קעניג-דראָן	}	מוטער-בין
	אופזעער		זום-זום
	תפיסה-האר		ערשטע בין
	שליה-דראָן		צווייטע בין
	אפיציר-דראָן		דריטע בין
		ארבעטער	פערטע בין
		בינען	פלייסיק
			לעבעדיק
			גבורה

ארבעטער בינען, סאלדאטן, דראָנען.

א בינשמאק. רעכטס א שמאלע טיר, וואָס פירט אין דרויסן. אינם צענטער א טיר, וואָס פירט אין דראָנען-צימער. ווען די טיר עפנט זיך, זעט זיך א שיין און רייך באַפּוצטער צימער מיט א סך בלומען. לינקס, און אין צענטער, און איבער דער טיר פון דער רעכטער וואַנט זיינען אָנגעשטעלט האַניק-צעלן. די צעלן פאַרנעמען די נאַנצע ווענט. אין מיטן צימער שטייט א לאַנגער טיש, זעט אויס ווי געמאַכט פון מאַסיווע שטיקער וואַקס. שטיקער וואַקס היינגען אַראָפּ פון אַלע זייטן טיש, און ווי די שטיקער אייז פון א דאָך. די זעקס פיסלאַך פונם טיש זען

דער פֿינשטאָק

Copyright by L. M. STEIN
Chicago
1927-

Printed in U. S. A.

ג. פ. ג.

דער בינעמאל

א טיפיל אין צוויי סצענעס

אמתנה צו

צו יאסדאלע יוד-לע פילם-לייב

א. פ. ז.

דער בינעוואנד

א שפיל אין צוויי סצענעס

אמתנה צו

זעטו אבער יידישע פופליאטעק
אין פרעסע אדמיט

13/3329